

Věc C-295/10

Genovaitė Valčiukienė a další

v.

Pakruojo rajono savivaldybė a další

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Vyriausiasis administracinis teismas)

„Směrnice 2001/42/ES – Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí – Plány stanovující využití menších oblastí na místní úrovni – Článek 3 odst. 3 – Dokumenty týkající se územního plánování na místní úrovni, které se vztahují pouze k jedinému předmětu hospodářské činnosti – Posuzování podle směrnice 2001/42/ES, které je ve vnitrostátním právu vyloučeno – Posuzovací pravomoc členských států – Článek 3 odst. 5 – Vztah ke směrnici 85/337/EHS – Článek 11 odst. 1 a 2 směrnice 2001/42/ES“

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. září 2011 I - 8822

Shrnutí rozsudku

1. *Životní prostředí – Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí – Směrnice 2001/42 – Působnost – Plány a programy, které mohou mít významný vliv na životní prostředí – Posuzovací pravomoc členských států – Dosah a meze (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42, čl. 3 odst. 2, 3 a 5)*

2. *Životní prostředí – Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí – Směrnice 2001/42 – Povinnost posouzení vlivů na životní prostředí, aniž by byly dotčeny požadavky jiných ustanovení unijního práva – Meze*
(Směrnice Rady 85/337; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42, čl. 11 odst. 1 a 2)

1. Prostor pro uvážení, který členské státy mají na základě čl. 3 odst. 5 směrnice 2001/42 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, ke stanovení určitých druhů plánů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, má své meze v povinnosti uvedené v čl. 3 odst. 3 této směrnice vykládaném ve spojení s odstavcem 2 téhož článku, aby plány, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, zejména z důvodu svých charakteristik, vlivů a oblastí, které by mohly být zasaženy, podléhaly posouzení takových vlivů na životní prostředí.

Členský stát, který by stanovil kritérium, jehož následkem by bylo, že by v praxi celá určitá kategorie plánů byla předem vyňata z posuzování vlivů na životní prostředí, by tak překročil prostor pro uvážení, který má na základě čl. 3 odst. 5

směrnice 2001/42 vykládaného ve spojení s odst. 2 a 3 téhož článku, ledaže by všechny vyloučené plány mohly být považovány na základě takových relevantních kritérií, jako jsou zejména jejich předmět, rozsah území, na které se vztahují či citlivost dotčených přírodních oblastí, za plány, které nemohou mít významný vliv na životní prostředí.

Za těchto podmínek čl. 3 odst. 5 směrnice 2001/42 vykládaný ve spojení s jejím čl. 3 odst. 3 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví obecným způsobem a bez přezkoumání jednotlivých případů, že se posouzení podle uvedené směrnice neprovede, jestliže se plány, které stanoví využití menších oblastí na místní úrovni, vztahují pouze k jedinému předmětu hospodářské činnosti. Takové kritérium totiž není způsobilé umožnit posouzení,

zda má plán významný vliv na životní prostředí, či nikoli.

(viz body 46–48, 54, výrok 1)

provedeno podle směrnice 85/337 ve znění pozdějších předpisů, lze považovat za výraz koordinovaného nebo společného postupu a zda tento postup již pokrývá všechny požadavky směrnice 2001/42. Pokud by se ukázalo, že tomu tak je, nebyla by již dána povinnost provést nové posouzení podle poslední uvedené směrnice.

2. Článek 11 odst. 1 a 2 směrnice 2001/42 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí musí být vykládán v tom smyslu, že posouzení vlivů na životní prostředí provedené podle směrnice 85/337 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice 97/11, nezprošťuje povinnosti provést takové posouzení podle směrnice 2001/42.

Krom toho čl. 11 odst. 2 směrnice 2001/42 nezavazuje členské státy, aby ve svých vnitrostátních právních rádech stanovily koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky směrnice 2001/42 a směrnice 85/337.

Přísluší však předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda posouzení, které bylo

(viz body 63, 66, výroky 2–3)